Pregaria.cat

Entrada

És hora de vacances. O, potser, no

Per SílviaP el dj., 28/07/2022 - 09:00

Aquesta ja és l'última setmana de juliol, la que és per molts l'última setmana abans de marxar de vacances. Per tant, és hora de deixar tots els papers apilats a l'oficina, llençar documents antics i també deixar algun post-it com a recordatori d'alguna cosa que ha quedat pendent i que s'haurà de fer el pròxim mes de setembre. L'anomenat el mes de "la tornada a l'escola". Això és el que tots pensem quan arriba el que nosaltres definim com a últim mes d'estiu. Fer maletes amb la família, els amics o, fins i tot, sol i marxar a un altre lloc, sigui de platja o de muntanya, però que no sigui la ciutat on treballes/vius durant tot l'any. I, això, amb un únic objectiu, sortir de la rutina, dels carrers que recorres cada dia, de les persones que veus dia sí, dia també… En altres paraules, desconnectar de "la realitat" per endinsar-se en un món nou o diferent.

S'ha generalitzat que tothom marxa de vacances per agafar energies i tornar amb les piles plenes, però hi ha molts motius pels quals aquesta generalització no és vàlida. Primerament, quantes persones coneixem que no tenen vacances, ja sigui perquè no es poden permetre tancar el negoci o perquè, simplement, no hi ha la possibilitat de sortir d'aquesta "zona de confort".

Les desigualtats no se'n van de vacances. Els pobres continuen necessitant recursos per sobreviure. De fet, a causa de l'onada de calor, de la crisi econòmica que s'està arrelant a causa dels anys de restriccions de la pandèmia, de l'augment de l'atur… aquestes desigualtats encara es veuen més accentuades. Alguns exemples d'entitats que no poden posar el cartell 'Tancat per vacances' són aquelles que dediquen tots els seus esforços a donar als més necessitats, a acollir persones migrants o refugiades, a obrir el menjador social per subvencionar aliments a la comunitat…

Podem dir que anar de vacances és un privilegi per molts, tot i que això signifiqui anar a un poblet al costat de la teva ciutat. El debat sempre serà si les vacances són un privilegi o un dret, però el que podem estar segurs és que tothom es mereix un temps de descans, de reflexió. No obstant això, aquest temps el podem trobar en nosaltres mateixos cada dia. Podem trobar 30 minuts per pensar, descansar i sortir de la "zona de confort" asseguts a la cadira del menjador, estirats al llit, sols o en companyia. Perquè com va dir Jesús, "Vingueu a mi tots vosaltres que esteu cansats i afeixugats, i jo els donaré descans" (Mateu 11:28).